

и ги подкара къмъ своя керванъ. Но не изминаха и десетина крачки, той пакъ се върна.

— Но у тебе оставатъ още много камили. Моля ти се, дай ми поне половината имъ! — замоли Нурединъ.

Дервишътъ мълкомъ отдѣли още петнадесетъ отъ камитѣ. Но въ този мигъ нѣкакво безумие завладѣ Нуредина. Той се хвърли предъ нозетѣ на дервиша и заиска останалитѣ камили.

— Вземи ги! — каза дервишътъ и тръгна по своя пътъ.

Като остана самъ, Нурединъ си спомни, че въ пещерата дервишътъ бѣше намѣрилъ нѣкаква кутийка и я бѣше сложилъ въ пазвата си.

— Може би, тази кутийка е много голѣма скъпоценностъ — си помисли той и хукна пакъ следъ дервиша.

Дервишътъ се спрѣ. Нурединъ отиде при него и съ сълзи на очи го замоли за кутиятъ.

— На ти я.

Нурединъ бързо я грабна, отвори я и, като видѣ, че е пълна съ нѣкаква масъ, каза:

— Моля те, братко, кажи ми, за какво може да послужи тази масъ?

— Тази масъ обладава чудна сила. Намажешъ ли съ нея само лѣвото си око и лѣвата си вежда, ти ще видишъ всички съкровища, каквито има заровени въ земята. Но намажешъ ли дѣсното око и дѣсната вежда — ще ослѣпѣешъ завинаги.

— Ахъ, братленце, моля те, намажи ми лѣвото око и лѣвата вежда — извика Нурединъ.

Дервишътъ изпълни молбата му. И Нурединъ, като отвори лѣвото си око, видѣ толкова подземни богатства, че главата му се завъртѣ.

— Щомъ тази масъ може да ми открие съкровища, то тя ще ми помогне и да ги завладѣя. Навѣрно дервишътъ ме лъже, че ще ослѣпѣя, ако намажа и дѣсното си око.

И, безъ да му мисли, намаза окото си самъ.

Но когато Нурединъ си отвори очитѣ, предъ него бѣше тъмнина. Той изрева като раненъ звѣрь.